

A tekintélyes közgazdász professzor, Bod Péter Ákos a lap szeptember 2-ai számában így nyilatkozott: "Kampányidőszakban egyszerűen nem lehet az igazsággal előrukkolni. (...) A magyar választók sajnos nem értik az állami költségek és az adózás kapcsolatát. Nem tudnak hosszú távú folyamatokban gondolkodni: ami ma esetleg rossz, az később jó és hasznos lehet."

A többek között volt ipari miniszter és jegybankelnök idézett három mondata egyrészt a szomorú igazságot tükrözi: nagyon kevés kivételtől eltekintve tényleg rendre a hazugok győzedelmeskednek a magyar politikában. Másrészt a professzor szemmel láthatóan beletörődik, ilyenformán elfogadja, hovatovább helyesli a hazugságokat. Az elmúlt száz év magyar történelme elviselhetetlen szenvedéseket hozott milliók számára, s az ezen szenvedéseket ránk mérők mind hazugságban fogant ordas eszméket vallottak. Hazudni erkölcstelen dolog, de mélyen antidemokratikus is. A Bod Péter Ákos szavaiból következő általános, szükségesnek vélt és elfogadott politikai gyakorlatnak aposztrófált hazugságból csak a demokrácia csorbítása származhat. Aki azt állítja, hogy a hatalmat csak hazugság árán lehet és kell megszerezni hazánkban, az egyenesen megkérdőjelezi a demokráciát, a jogállamiságot, és felszólít azok csorbítására. Sajátos, hogy az igazságot kimondókat szokták a populista demagógok úgy bélyegezni, hogy nem értik a nép szavát és lenézik az embereket. Pedig a fenti idézetből éppen az derül ki, hogy az igazmondást elutasítók vélik ostobának az embereket, amikor azt állítják, hogy az igazságra nem fogékony a nemzet. Egy magát konzervatívnak tartó, a Fidesz hatalomra kerülését a maga eszközeivel segítő értelmiséginek ráadásul illik következetesnek lennie: annak idején Gyurcsány Ferencet joggal bíráltuk az őszödi beszédért, most sem lehet másként viszonyulni a hasonló politikai magatartáshoz.

Magyarország politikai vezetése az elmúlt száz évben csak nagyritkán, akkor is csupán pillanatokra volt konzekvensen igazmondó. Ezen pillanatok szinte mindig végzetesen későn jöttek el, amikor a politikai-társadalmi-gazdasági süllyedés vagy összeomlás elkerülhetetlen volt. És mindig a diktatúra valamilyen formája lett az eredmény. Éppen ezért Magyarország felelős értelmiségének mindent el kell követnie, hogy meghonosítsa az igazmondást a közéletben. Ehhez nyilván elhatározás kell és talán némi bátorság is. De az ország, a nemzet emelkedéséhez nem vezet más út, mint az igazmondás.

Bod Péter Ákos a jövő értelmiségét és az ország leendő vezetőit oktatja, így minősített felelőssége van abban, hogy pont az általa elmondottakkal ellentétesen cselekedjen, azaz a fiatalokat felkészítse, tanítsa a kőkemény igazságok keresésére és kimondására, valamint az elfogadható kompromisszumok felismerésére és alkalmazására. Csak remélni lehet, hogy a tiszteletre méltó egyetemi tanár mondatai véletlen kisiklásnak tekinthetők, és Bod Péter Ákos visszatalál egykori önmagához és a rendszerváltozás demokratikus ideáljaiért küzdőkhöz.